УДК 330.3:338.2

Бреус С.В.

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту

Київський національний університет технологій та дизайну

Шатненко Л.О.,

магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

Стратегічне планування у контексті інноваційного розвитку підприємства

Стратегічне планування на підприємстві являє собою формулювання і постановку стратегічно важливих завдань на основі прогнозів діяльності компанії в умовах зміни зовнішніх чинників, а також виділення найважливіших сфер розвитку та підбір способів виконання завдань. Такий вид планування заснований на миттєвому застосуванні новаторських ідей, а також діях на випередження з мінімізацією ризиків і прискореному розвитку компанії та має свої переваги та недоліки (таблиця 1).

Таблиця 1

Переваги та недоліки стратегічного планування

Характерні особливості	Переваги	Недоліки
Постійний аналіз діяльності за її межі для виявлення потенційних ризиків, проблем, які можуть вплинути на роботу, а також тенденцій, альтернатив розвитку тощо.	Плани будуються на обґрунтованих ймовірностях і подієвих прогнозах.	Не може дати детального опису картини майбутнього. Лише якісно описує стан, до якого повинно спрямувати в майбутньому підприємство, яку позицію може і повинно займати на ринку, які дії конкурентів можуть посилити або послабити його становищ.
Господарська діяльність підприємства легко підлаштовується під мінливі обставини; весь час йде процес оптимізації поставлених завдань.	Керівництво компанії має можливість постановки довгострокових цілей.	Негативні наслідки помилок стратегічного планування набагато серйозніші порівняно з оперативним.

Орієнтація на найважливіші сформовані цілі й етапи розвитку фірми.	Приймати рішення можливо, ґрунтуючись на поставлених стратегічних планах.	Немає чіткого алгоритму складання та реалізації плану. Зводиться до певної філософії або ідеології бізнесу Інструментарій стратегічного планування залежить від особистих якостей керівництва підприємства.
Планування в компанії оптимально розподілено від вищих до нижчих посад.	Ризик при прийнятті того чи іншого рішення зменшується.	Потребує значних витрат ресурсів і часу порівняно з оперативним плануванням.
Постійна кореляція тактичних і стратегічних планів.	Об'єднує поставлені цілі та їх виконавців.	-

Джерело: складено за [1-2]

Стратегічне планування, з точки зору інноваційного менеджменту, представляє собою самостійну підсистему, яка об'єднує в собі сукупність правил, інформаційних потоків, структурних органів, які базуються на виконанні планів. Без розробки стратегічного плану не можливо здійснити реалізацію стратегічних цілей і завдань кожної організації. Сам процес планування базується на результатах здійснення попередніх стадій інноваційного менеджменту, тобто прогнозуванні та аналізу інноваційного розвитку підприємства.

В сучасній конкурентній боротьбі найефективнішим засобом є покращення діяльності підприємств у результаті інноваційного розвитку, який в свою чергу надає активне впровадження результатів наукової діяльності у виробничо-комерційне застосування. Інноваційний розвиток являє собою невід'ємну визначальну складову економічного зростання. Наповнити ринок конкурентоспроможною продукцією вітчизняного виробництва можливо лише за умовою широкого впровадження інноваційних розробок. Одною із важливих передумов підвищення рівня конкурентоспроможності є формування інноваційної моделі розвитку. Від можливостей підприємства залежить впровадження і розробка інноваційної політики. Це стосується обсягів виробництва, рентабельності та фінансового стану. Важливим аспектом є чинники, які можуть сприяти розвитку інноваційних процесів, такі як економічні, технологічні, політико-правові, організаційно-управлінські,

соціально-психологічні та культурні.

Стратегія нововведень спрямована на використання нових технологій, послуг та методів управління, а також являє собою об'єднання цілей технічної та організаційної політики. Залежно від інноваційного процесу стратегічне управління інноваціями спрямовується на майбутній результат.

Послідовність здійснення етапів стратегічного планування інноваційної діяльністю підприємства може бути такою [2, с. 167-168]: 1. Визначення місії та цілей підприємства. 2. Формування стратегії розвитку підприємства. 3. Розробка та впровадження стратегії розвитку підприємства. 4. Розвиток підприємства. 5. Формування стратегії інноваційної діяльності. 6. Розробка альтернативних варіантів інноваційної діяльності. 7. Аналіз та оцінка альтернатив інноваційної діяльності. 8. Впровадження стратегії інноваційної діяльності. 9. Оцінка стратегії інноваційної діяльності щодо відповідності встановленим критеріям.

Вибір стратегії інноваційного розвитку залежить від раніше накопиченого досвіду інноваційної діяльності підприємства, професіоналізму менеджерів, відповідальних за прийняття рішень в інноваційному менеджменті, споживачів і можливостей практичного застосування результатів передбачуваних проектів.

Список використаних джерел:

1. Стратегічне управління підприємством. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pidruchniki.com/13500826/menedzhment/strategichne_upravlinnya_pidpriyemstvom.

2. Стратегічне планування. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://pidruchniki.com/1055110241034/ekonomika/strategichne_planuvannya.

3. Шаманська О.І. Стратегічне планування інноваційної діяльності в системі ресурсного потенціалу підприємства / О.І. Шаманська // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 6(96). – С. 164-169 [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://base.dnsgb.com.ua/files/journal/Aktualni-problemy-ekonomiky/Akt-prob-ekonomiky-2009-6/Akt-prob-ekonomiky-2009-6_164-169.pdf.